

”مینی بچی - مایا کی بیماری سین چوٹنی کی لیٹی گیان اور یوگ کا

آپل (سیو) روز کاتی رھو۔“

پرشن :- کرماتیت اوستا ۾ جانی کا پرشارت کیا هئ؟

اُتر :- اُتسا آپیاس کرو جو بُڈی ۾ سواءِ باپ کی اور کوئی کی یاد نہ رھی۔ اُنت متی سو گتی... جب اُتسی اوستا هو جو بُڈی ۾ کوئی پی یاد نہ رھی تب سدا هرشت پی رھینگی اور کرماتیت اوستا کو پی پاء لینگی۔ تمھارا پرشارت هین هئ آتم اپمانی بننی کا۔ آتما، آتما کو دیکي، آتما سین بات کری تو خوشی هوتی رھینگی۔ اِستنی آپل هو جائینگی۔

گیت :- تمھین هو ماتا....

اوم شانتی . گائن تو یثارت هئ کیونک ساری سرشتی کا رچتا اور قر جن دواران رچنا کرتی هئ اُسکو هین کھا جاتا هئ مات پتا۔ رچتا کوئی پی ساکار و آکار کو نهین کھا جاتا۔ رچتا ایک نراکار کو هین کھا جاتا هئ۔ آپي یه سمجھ تہ بچون کو آئی هئ وه تو صرف گاتی هئ۔ پڳتون کی بُڈی ۾ صرف یھی رھتا ک بس پڳتی کرنی هئ، پرن تو کسکی پڳتی کرنی هئ، کچ پی پتا نهین۔ پڳتی کرنی چاہیئی ایک پڳوان کی، جسی مات پتا کھتی هئ، نہ ک سکڑون کی۔ کھتی هئ پڳوان آکر پڳتون کو پڳتی کا قل دینگی۔ قل اُتوا ورثا ایک هین بات هئ۔ بچا پندا هوتا هئ تو مات پتا کی ورثی کا قل ملنا هئ۔ باقی یه گائن تو هئ پڳتی مارگ کا۔ یاد کرتی هئ ک آکر کی همکو پڳتی کا قل دو۔ گیان اور پڳتی پی کھتی هئ۔ پڳتی کا قل هئ گیان۔ بروبر تہ آب جانتی هو پڳتی کب سین شروع هوئی هئ یه کوئی کو پتا نهین، گیان کا سمیه هئ دن۔ پڳتی کا سمیه هئ رات۔ دن اور رات سو تو ضرور آذا آذا هونگا، شاسترون ۾ کلپ کی آیو لنپی لک دی هئ۔ گیان کو بهت سمیه دی دیئا هئ اور پڳتی کو ثورا سمیه دیئا هئ۔ دواپر کلھیگ کی آیو کمر دکائی هئ۔ یه رات اور دن کا پورا حساب تو نهرا نهین۔ کرشن پکش اور شکل پکش پی کھتی هئ۔ شاسترون ۾ یه اکیر هئ۔ کھتی هئ تہ لوگ شاسترون کو نهین مانتی هو قر شاسترون کی اکیر کیون لیتی هو۔ تو تمکو سمجھانا هئ شاسترون کا سار تو بابا هین بناتی هئ۔ فلاطی شاستر ۾ یه رائیت نهین هئ، یه رائیت هئ۔ رفرنس تو ضرور دینا پری۔ جئسی آب پردرشنی ۾ چتر دکاتی هئ هنومان، گٹیش، وامن اوتار آد آد.... سمجھانی لیئی دکانا تو پری نان۔ جو باتین رانگ هئ وه ورنن کر قر رائیت کیا هئ، وه سمجھاتی هئ۔

آب بابا کی مهمما گاتی هئ شوایه نمھ قر لکا هئ تومیو ماتاشچ پتا.... نام تو دینا

پري نان. منشون ڪو يهه پتا نهي ڪ همارا باپ ڪوئن هئ. ڪهتي پي هئ او ڳاڊ فادر. ٻڌي اڏر جاتي هئ. منش پرارڻا آڏ ڪرتي هئ تو جاتي هئ پرم پتا پرماتما پرلوڪ ۾ نواس ڪرتي هئ. برهما، وشنو، شنڪر ڪو ياد ڪرينگي تو ٻڌي سوڪير وطن ۾ جائينگي. فرست، سيڪنڊ ڦر ٿرڊ فلور هئ. آب مڪيه بات هئ باپ ڪو پولي هئ. باپ آڪر اُلها ديتي هئ. ٿر نين هماري ڪتني ڳلاني ڪي هئ. باپ جو سرو ڪو سدگتي ديني والا هئ، اُنڪي ڦر سرو نين بئڻ ڳلاني ڪي هئ. ڀڳوانو واچيه هئ نان یدا یدا هي.... ڀارتواسي اپني ڌرم ڪي ڳلاني ڪرتي هئ. ڪهتي هئ ايشور سرووپا پي هئ. ڪيا سڀ ۾ ايشور هئ؟ تو ڪه ديتي هئ ڪڇ اوتار، مڇ اوتار، واراھ اوتار.... باپ تو ڀارتواسي بچون ڪو هين ڪهتي هئ ڪيونڪ بچي هين ڳلاني ڪرتي هئ. يهه مربي بچا (برهما) پي ڳلاني ڪرتا ٿا. يهه ڳلاني پي ڊراما ۾ نونڌي هوئي ٿي. تب تو پاپ آتما بنتي هئ. باپ نين تو سيڪو پاون بنيا ٿا ڪيونڪ پنت پاون هئ. پاون بناء ڪر وشو ڪا مالڪ بناتي هئ. بناني والي باپ ڪو ڪتني گالي ديتي هئ. جب سمجھاتي هئ تو اُس سميه مان ليتي هئ، سماچار پي آتا هئ، اتون نين صحيح ڪي ڪ بروبر آپڪي بات رائيٽ هئ. آب ڪهتي هئ شريمت ڀڳوت گيتا، تو ڀڳوان ڪي هئ شريشت تي شريشت مت.... اونچي تي اونچي ڪي مت پي اونچي هونگي نان. وه آڪر پنت پرشتاچاري ڪو شريشتاچاري بناتي هئ. تو پهلي پهلي ايڪ ڪا پريچيه دينا پرتا هئ. ٿر بچون ۾ پي نمبروار تو هئ هين. بهت بچي لڪتي هئ بابا ڪيا ڪرين، مايا ڪا طوفان همڪو نهرني نهي ديتا هئ. همڪو يهه يهه وڪار تنگ ڪرتي هئ. باپ ڪهتي هئ تمڪو ان پر وجئ پاني هئ. نهي تو پڊ پرشت هو جائينگا سڪيڪ هين اڱر اُٿسا ڪڇ ڪام ڪرينگي تو ضرور اُرون ڪو سنشيه پرينگا ڪ خد ڪي چلن تو اُٿسي هئ، اُور دوسرون ڪو اُٿسي سمجھاتي هئ. وڪار پي ڪوئي سيمي هوتا هئ، ستو رجو تمو هر بات ۾ هوتا هئ. ستيگ ڪو ستو اونچ ڪها جاتا هئ، ڪلهيگ ڪو تمو نيچ ڪها جاتا هئ. دنيا پرشتاچاري ڪهتي هئ. پرنٽو اپني ڪو ڪوئي پرشتاچاري سمجھتي نهي هئ. باپ سمجھاتي هئ اِس راوڻ راجيه ۾ ايڪ پي شريشتاچاري نهي هئ. سمجھو ڪوئي سين پوچا جاتا هئ اونچي تي اونچا ڪوئن؟ تو ڪهينگي ڀڳوان هئ. اُنڪا آڪيوپيشن جاتي هو؟ نهي. يا تو ڪهينگي سنياسي هين اونچ هئ ڪيونڪ پوتر رھتي هئ. خد پي سنياسيون ڪو فالو ڪرتي هئ. نمستي ڪرتي هئ تو انھون سين پوچنا چاهيئي، سنياسيون سين پي ضرور ڪوئي اونچا هونگا! سنياسي پي ڀڳوان ڪي ساڏنا ڪرتي هئ. آڄ ڪلهه تو چتر پي بهت بنائي هئ. سڀ سين اونچا پرماتما ڪو هين رڪتي هئ. آب رام وا ڪرشن ڪي آڱي شولنگ رڪنا يهه پي بڙائي هئ. نهي تو وه ڪوئي شو ڪي پوجا ٿوريئي ڪرتي هئ. وه تو خد هين راجيه ڪرتي هئ. جب وه پنت بنتي هئ تب پوچني لڪتي هئ. اونچي تي اونچ نراڪار پرماتما ڪو هين ڪها جاتا هئ پنت پاون سرو ڪا سدگتي داتا، سڀڪا لبريٽر. اپني سات سيڪو لي جائينگي.

ٿر ڄاڻي هو وه همارا باپ هئ. هر سڀ اس سميه بيمار هئ، گيان سين ايور هيلدي اوڙ
ايورويلدي بن ڄاڻي هئ. ڪهتي پي هئ روز اٿڀل ڪاڻو تو ايور هيلدي بن ڄاڻينگي. يهه تو
ٿر پريڪٽيڪل ڊيڪ رهي هو. مايا نين سڀڪو بيمار بناء ديئا هئ. آب سڀڪو هيلدي،
ويلدي بناني والا ايڪ باپ هين هئ. سوڪير وطن ۾ پي آتمائين هيلدي هئ. يهان ان
هيلدي آتمائين هئ ڦر موڻ وطن سين پهلي جب آتمائين آئينگي تو سڪ هين ديڪينگي.
تو باپ برهما دواران همڪو بهت سڪ ديتي هئ. آب وناش تو هونا هين هئ. اس يگيه
سين هين وناش جوالا نڪلي هئ. وو لوگ راءِ ڪر رهي هئ شانتي ڪسي هو، پرنٽو يهه
پي گايا جاتا هئ نر چاهت ڪچ اوڙ.... شانتي پي تب هونگي جب وناش هونگا. ڦر سڀي
آتمائين مڪتي ڌام ۾ چلي ڄاڻينگي. وناش هوني ڪا اوڙ ڪوئي اُپايه تو هو هين نهين
سڪتا. يهه پي انهنون ڪو بتاوي ڪون؟ ان پيشر پتامه آد ڪو تو پڇاڙي ۾ گيان ملنا
هئ.

منش شانتي ڪي ليئي اُپايه ڏوندي هئ ڪ آپس ۾ مل ڪر ايڪ هو ڄاڻي. پرنٽو
اُتسا تو هونا هين نهين هئ. آگي پي وناش هوئا ٿا. يادو اوڙ ڪوڙو پي ٿي. گيتا ڪا پڳوان
پي آيا ٿا. آب پنٽ دنيا هئ، اسر سريشناچاري ڪوئي هو نه سڪي. سڀ سين سريشت هئ
لڪشمي نارائڻ، يهي ستيگ ۾ راجيه ڪرتي ٿي. آب تو پرشناچار ڪي وردي هوتي گئي
هئ، تو ضرور وناش هونا هين هئ. وناش ڪي باد هين سڀ سڪ شانتي ڪو پاءِ سڪينگي.
سڀڪو سمجھانا هئ ڪ هر آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪي هئ. پهلي وهي ڌرم ٿا، آب
نهين هئ. ڦر سين اُسڪي استاپنا هو رهي هئ. اس سميه هر برهمڻ هئ نه ڪ ديوتا. جب
ڪوئي پاشڻ ڪرني ڪي ليئي استيج پر آتي هئ تو ڪچ نه ڪچ خيال ڪرڪي، ويچار
ڪرڪي آتي هئ، تو يهه يهه بولينگي. هماري بچي تو سمجھتي هئ ڪيا بولنا هئ.
شانتي استاپن ڪرني والا تو ايڪ هين سرو ڪا سدگتي داتا باپ هئ، وهي لبريتر هئ.
يهه سميه هين هئ سڀڪو واپس لي ڄاڻي ڪا.

بابا بچون سين پوچتي هئ بچي ٿر اپني ڪو ستيگ ۾ چلني ڪي لائق سمجھتي
هو؟ راوڻ پر وجئ پائي هئ؟ ڪهتي هئ بابا وجئ پاني ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هئ.
هاڻ تو سڀ اُناتي هئ ڪيونڪ مزا آتا هئ. بابا ڪهتي هئ اپني شڪل تو ديڪو ڪتنا
سميه باپ ڪو ياد ڪرتي هو؟ اُنٽ متي سو گتي چاهيئي تب هين ڪرماتيت اوستا ۾ جا
سڪينگي. اُتسي اوستا هو جو اُنٽ ۾ ڪوئي پي ياد نه آئي. سدا هرشت پي تب ره
سڪينگي جب دوسرون ڪي شيوا ڪرينگي. ٿر روحاني سوشل ورڪر هو. تمھاري بگر روح
ڪو انجيڪشن ڪوئي پي لڱاءِ نه سڪي. گايا پي جاتا هئ گيان انجن سترُو ديئا.... آتما
ڪو آب معلوم پرا هئ ڪ مجھي ساري سرشتي ڪي آد مڙيه اُنٽ ڪا گيان مل گيا هئ. يهه
آتما نين ڪها شرير دواران گيان ساگر ڪو. آب همڪو واپس جانا هئ يهه بهت خوشي
ڪي بات هئ. پُراڱا چولا چور ڪر نيان چولا لبنا هئ. اس ڪارڻ نام هين هئ شام سندر.

تم جانتی هو هر سندر ٿي، آب شام بني هئ ٿر سندر بنينگي. بابا سندر بناتي هئ، مایا راوڻ شام بناتا هئ. ڪام چتا پر بئنني سين شام بن جاتي هئ. يهه بڙي سمجھني ڪي سهج باتين هئ. ناليچ تو استودنت ڪي ٻڌي ۾ نمبروار هيٺ ڌارڻ هوتي هئ. ڪوئي تو بهت ڊل هيڊ هئ. ٿيچر ڪهتي هئ پڙهني والي بهت ڊل هئ. ديهه ايمان بهت هئ. آتم ايماني رهي تو سدا هرشت رهي. آتما، آتما ڪو ديڪي آرٿات اپني پائي ڪو ديڪ ڪر خوش هوتي رهي. بابا بچون ڪو ديڪ خوش هوتي هئ.

بابا ڪهتي هئ بچي مئن آيا هون تمڪو مایا سين لبريت ڪر واپس ساٿ لي جاني. ننڍيڻ ٿا، انڀر پي ضرور اپني آتما هونگي. شو بابا ڪي پرويشتا هوتي هئ، وه پي ضرور پرڪتي ڪي بيچ ۾ هيٺ آئينگا. ائسي ٿوريئي اوڀر سين گنگا بهينگي. شو ڪي سوري بئل پر ڊکاتي هئ. بئل ڪي پرڪتي ۾ شو ڪا چتر ڊکايا هئ. آتما تو ضرور پرڪتي ۾ هيٺ رهيڻگي. جو آتما ڪا استان هئ ضرور وهان هيٺ بئنينگي. گرو لوگ اپني چيلي ڪو باجو ۾ بناتي هئ. تو وه ستگرو پي آڪر باجو ۾ بئنني هئ. گرو برهما ڪهتي هئ، گرو نو شو ڪو ڪهه سڪتي هئ ڪيونڪ سيڪي سدگتي ڪرتي هئ. اونچي تي اونچ ٿر پي پڳوان هئ. ڪتنا اچي ريت سمجھايا جاتا هئ. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱهه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) سدا هرشت رهن ڪي ليئي آتم ايماني بننا هئ. هر آتما پائي پائي هئ، يهه درشتي پڪي ڪرني هئ.

(2) روحاني سوشل ورڪر بن آتما ڪو گيان ڪا انجڪشن لڳانا هئ. سيڪي روحاني شيوا ڪرني هئ.

وردان - من اوڙ ٻڌي ڪو سدا شيوا ۾ بڙي رڪني والي نروگهن شيواڌاري پو

جو جتنا شيوا ڪا امنگ اتساه رڪني هئ اتنا نروگهن رهن ڪي هئ ڪيونڪ شيوا ۾ ٻڌي بڙي رهن ڪي هئ. خالي رهن ڪي ڪسي اوڙ ڪو آني ڪا چانس هئ اوڙ بڙي رهن ڪي سين سهج نروگهن بن جاتي هئ. من اوڙ ٻڌي ڪو بڙي رڪني ڪي ليئي اسڪا ٿائيمر ٿيبل بنائو. شيوا وا سيمر ڪي پرت جو لڪش رڪتي هو اس لڪش ڪو پريڪٽيڪل ۾ لاني ڪي ليئي بيچ بيچ ۾ ائينشن ضرور چاهيئي. ائينشن ڪي ٿينشن ۾ بدلي نه هو، جهان ٿينشن هوتا هئ وهان مشڪل هو جاتا هئ.

سلوگن - شيوا ۾ جو دعائين ملتي هئ وهي تندرست رهن ڪا ساڌن هئ.